

РЕШЕНИЕ

№ 6108

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 21.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10083** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба от Т. Д. П. срещу Решение № КПК-ДОИ-12-4/ 09. 10. 2024 г., издадено от член на Комисията за противодействие на корупцията, в частта, с която на жалбоподателя е отказана информация за негов сигнал № ЦУ 01-С-49/ 2021 г., както и е отказано да му се изпрати решение по негов сигнал № РС-587-20-119/ 2020 г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – член на КПК, чрез процесуалния си представител сочи съображения за неоснователност на жалбата и моли за нейното отхвърляне.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е образувано по заявление за достъп до обществена информация с вх. № КПК-ДОИ-12/25. 09. 2024 г., подадено от Т. Д. П. до Комисията за противодействие на корупцията, с което е поискано да му бъде предоставена следната информация:

1. „Моля да ми изпратите /по мейл, по пощата или ми се обадите лично да се явя

в КПОКНПИ/ решенията по мои сигнали:

ЦУ01С-769/ 04. 10. 2022 г.

ЦУ 01С-49/ 21

С-24/ 18. 10. 2023 г.

Моля да ми изпратите Решение РС-587-20-119/2020 г.“

С обжалваната част на Решение № КПК-ДОИ-12-4/ 09. 10. 2024 г., издадено от член на Комисията за противодействие на корупцията, на жалбоподателя е отказана информация за негов сигнал № ЦУ 01-С-49/ 2021 г., както и е отказано да му се изпрати решение по негов сигнал № РС-587-20-119/ 2020 г.

Прието е, че исканата информация не може да бъде квалифицирана като обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като искането за предоставяне на информацията относно сигнал, подаден до КПК, е извън предмета и обхвата на регулираните от ЗДОИ обществени отношения. Административният орган се е обосновал с цитирането на чл. 66, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията /ЗПК/, съгласно който лицата, на които е възложено разглеждането на сигнала, са длъжни да:

1. не разкриват самоличността на лицето, подало сигнала;
2. не разгласяват фактите и данните, които са им станали известни във връзка с разглеждането на сигнала;

При така установеното от фактическа страна, от съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Със Заповед № КПК-РД-06-14/12.10.2023 г. председателят на КПК е предоставил правомощията по разглеждане и произнасяне по подадени до него заявления по ЗДОИ на П. Й. – член на КПК, поради което обжалваното решение е издадено от компетентен орган, "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ определя като обществена по смисъла на закона всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е обусловена от принадлежността на исканите данни към категорията "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Основният спор по делото е дали исканата от жалбоподателя информация представлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

Една информация е обществена, когато са налице две визирани в правната норма кумулативни изисквания - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора има характер на обществена информация. За да е налице обществена информация, е необходимо не само информацията да е свързана с живота

на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект, като информацията трябва да е свързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел.

В случая исканата информация няма обществен характер, тъй като засяга конкретно лице, респективно касае резултати от проверка на конкретно лице. Информацията по конкретен казус, не представлява информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ и в действителност би могла да доведе до разкриване на лични данни. Исканата със заявлението информация не съдържа сведения, свързани с обществения живот в страната, тоест живота на обществото като група хора и не би дала възможност на жалбоподателя да си състави собствено мнение относно дейността на задължен по закон субект. Исканата информация, свързана с конкретно извършвана в КПК проверка, не може да допринесе за формиране на собствено мнение на гражданите относно дейността на държавния орган – КПК, така както изисква разпоредбата на чл. 2 от ЗДОИ. Поисканата информация не е свързана с дейността на задължения субект - КПК, а с конкретна проверка, извършвана на определено лице, като не би могла да донесе познание и да послужи за съставянето на мнение относно дейността на КПК като орган за противодействие на корупцията. От нея заявителят не би могъл да изведе изводи в подобна насока, тъй като информацията не е свързана с обществения живот, а касае конкретно извършвана проверка, което е извън публичните функции на ведомството. Ето защо и след като исканата информация не попада в обхвата на законово регламентираното понятие за обществена информация, редът на ЗДОИ е неприложим. Обществена информация би била тази, свързана с образуване и движение на преписките, но резултатите от проверка на конкретно лице не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, дори към нея да е проявен определен интерес от трети лица, защото за законодателят тя не представлява такава свързана с обществения живот в страната, която да дава възможност на гражданите да си съставят свое мнение относно дейността.

С оглед горното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

По изложените аргументи и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 53-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Т. Д. П. срещу Решение № КПК-ДОИ-12-4/ 09. 10. 2024 г., издадено от член на Комисията за противодействие на корупцията, в частта, с която на жалбоподателя е отказана информация за негов сигнал № ЦУ 01-С-49/ 2021 г., както и е отказано да му се изпрати решение по негов сигнал № РС-587-20-119/ 2020 г.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия:

